

РЕШЕНИЕ

№ 7302

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6312** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на С. М. С., подадена чрез адв. Н., против Решение № 1761 от 18.04.2023 г., постановено по НАХД № 7975/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 100 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-021846/28.10.2021 г., издадено от началник на група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в частта му, относно наложено, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 174, ал. 3, предл. второ от Закона за движение по пътищата административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за извършено нарушение по чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП.

Касаторът оспорва съдебното решение, в потвърдителната му част, касаеща т. 1 от НП като неправилно, като сочи, че е налице вътрешно противоречие между диспозитив и мотиви, тъй като на стр. 5 е прието, че „АУАН и НП са издадени при допуснати нарушения на процесуалните правила и необоснованост“, но въпреки това НП е потвърдено. Според касатора СРС е ограничил правото му на защита, тъй като не е уважил искането му за допускане на свидетел с медицинско образование. Обосновават се съображения, че при издаване на АУАН и НП, относно нарушението по т. 1, не е спазено изискването за наличие на единство между цифровата квалификация на

нарушението посочено в АУАН и това в НП. Моли съдът да отмени обжалваното решение и наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът не се явява и не се представя.

Ответникът - началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че въззивното решение е правилно.

Административен съд София - град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 21-4332-021846 от 28.10.2021 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, в частта по т. 1, с която на касатора, на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца, за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК писмени и гласни доказателства Софийският районен съд от фактическа страна е установил, че на 17.10.2021 г., около 16:10 часа, касаторът - С. М. С. управлявал товарен автомобил марка „Д.“, модел „Р. 2500“ с рег. [рег.номер на МПС] (собственост на „Топаз мел“ ООД) по АМ „Т.“, с посока от [населено място] към [населено място]. Пред хотел „Черна котка“ същият бил спрял от служители на ОПП – СДВР за извършване на рутинна проверка. С оглед възникнал спор с касатора, бил повикан и друг екип на 08 РУ на СДВР. Извикана била и оперативна група, която да претърси автомобила. Жалбоподателят позволил претърсване на автомобила, но отказал да слезе от него. В тази връзка на място, служителите на реда го тествали за алкохол с дрегер, като пробата била отрицателна. Водачът обаче, категорично отказал да бъде тестван за наличието на упойващи вещества с полеви тест D. Chek 5000 ARLK 0001. Същият изглеждал превъзбуден, разговарял с полицейските служители високо и арогантно. Около 16:40 часа след като св. С. му обяснил, че ще му състави акт за това, че отказва да даде проба за наркотични вещества, касаторът слязъл от автомобила, не дал проба, но подписал съставения акт за установяване на административно нарушение и издадения талон за медицински изследване № 077793 за УМБАЛ – ВМА. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, С. писмено възразил срещу констатациите в АУАН, касаещи установеното нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Възражението е прието за неоснователно и е последвало издаване на посоченото НП, с което в т. 1, на основание чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е извел извод за законосъобразност на т. 1 от НП по съображения, че нарушението е безспорно доказано от обективна и субективна страна, квалифицирано е правилно от наказващия орган, като съответно по вид и размер на установеното виновно поведение на касатора е и наложената административна санкция. По изложените съображения съдът е достигнал до извод, че административнонаказателната отговорност на деца е

ангажирана законосъобразно, поради което е потвърдил НП в частта му по т. 1.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото.

Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. В тази връзка обосновано е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушението, визирано в нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Предвид изрично възражение, настоящият касационен състав констатира, че действително в мотивите на обжалваното решение е видно посочването: „АУАН и НП са издадени при допуснати нарушения на процесуалните правила и необоснованост“ (стр. 5 от решението). В съвкупност разсъжденията на районния съд обаче са еднопосочни и се свеждат до извода, че „извършеното административно нарушение е детайлно описано с думи, а направеното описание („водачът категорично отказва да бъде изпробван с техническо средство D. check 5000 № ARLK 0001 за употреба на наркотични вещества...“) не оставя съмнение, че се касае именно за посочения състав на нарушение“. Според касационния състав, визираното нарушение не е от категорията на съществените, които да обусловят отмяна на крайния акт, тъй като ако не беше допуснато не би обусловило друг краен резултат.

Съгласно чл. 174, ал. 3 от ЗДвП алтернативно са предвидени две хипотези, при които се ангажира АНО на нарушителя по този текст - 1. ако водачът откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за употребата на алкохол или друго упойващо вещество или 2. не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. В първата хипотеза на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП законодателят е имал предвид само преднамерен отказ, т.е. отказ да бъде извършена каквато и да била законово регламентирана проверка за наличието на алкохол или друго упойващо вещество в кръвта на водача. Такъв е и настоящият случай, тъй като касаторът е отказал да бъде тестван за установяване употребата на наркотични вещества и техните аналози, с което е реализирал второто предложение на самостоятелния състав на административно нарушение. Отказът му е надлежно удостоверен с подписа му и този на свидетеля С.. Нещо повече, касаторът и пред Съда не отрича, че е отказал да бъде тестван.

Касационната инстанция напълно споделя изводите на въззивния съд, че фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, в частност - отказът на касатора да му бъде извършена проверка за упойващи вещества, се установява по безспорен начин. В съставения АУАН е описано подробно изпълнителното деяние "категорично отказва да бъде изпробван с D. Check 5000 ...", като на водача е издаден талон за медицинско изследване в УМБАЛ – ВМА. Касаторът в проведеното на 03.11.2022 г. о.с.з. заявява, че не е изпълнил и предписанието за медицинско изследване за установяване на упойващи вещества в кръвта, което е дадено по време на проверката. Поради това правната квалификация на нарушението по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП в НП е вярна, а наложеното на С. наказание

за установеното нарушение съответства на конкретният размер определен в закона. Изясняването на въпросите, относно здравословното състояние на касатора и провежданото спрямо него лечение, посредством разпит на един свидетел с медицинско образование са ирелевантни за настоящия спор, доколкото е налице отказ от тестване, който е самостоятелно нарушение.

Решението, предмет на касационната проверка, не страда от посочените касационни основания. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1761 от 18.04.2023 г., постановено по НАХД № 7975/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.